

[Janne Normann]

fra, at kriterierne skal være nogenlunde de samme som dem, radiorådet fastlægger. At byrådsmøder kommer ind i stuen, gør såmænd ikke så meget, men det må ikke blive borgmesterens beretning om, hvad kommunalbestyrelsen har foretaget sig, eller fagforeningsfolks meddelelser om, at nu er der de og de arrangementer, og dem kan man passende gå til. Det er meget vigtigt, hvordan retningslinjerne bliver udformet, hvordan programmerne bliver lavet. Jeg er derfor spændt på at høre kulturministerens redegørelse for, hvilke tanker hun har om, hvem der skal lave programmerne og hvordan.

Arne Melchior (CD):

På skillevejen mellem sympati og skepsis svarer det bedst til mit naturel at lade sympatien få overtaget. Personlig er jeg meget eksperimentelt indstillet, og det er mit parti også; det vil man kunne konstatere ved at se, hvad vi har stemt for i tidens løb.

Der er her tale om et eksperiment, som vi tror er gavnligt og nødvendigt. Jeg vil benytte lejligheden til at citere Robert Kennedy fra hans bog »En bedre verden«, i hvilken han har sagt:

»Kernen i Kennedyarven er en vilje til at prøve, at vove og forandre, at håbe det uvisse og risikere det ukendte.«

En femdobbelts bekendelse til eksperimentets værdi og nødvendighed. Jeg forbeholder mig at gentage citatet ved anden og mere dramatisk lejlighed end denne, men jeg vil nævne det her for at sige, at der selvfølgelig er grundlag for skepsis, men at det er nødvendigt at prøve sig frem ad denne vej. Hr. Voigt nærrede den skepsis, at når man først har lukket op, kan bevillingerne hurtigt blive større. Dertil vil jeg sige, at det til enhver tid må være op til folketinget og kommunerne at gøre dette, og det må under alle omstændigheder være forkert på noget tidspunkt at lade være med at starte et forsøg i en eller anden retning, fordi man frygter, at det senere kan gå til overdrift, så længe vi har en folkelig, parlamentarisk indbygget kontrol- og bevillingsmyndighed.

Vi er tilfredse med, at det beløb, der stilles til rådighed for eksperimentet, er så begrænset, som det er. Vi håber, det ikke er for lidt til, at eksperimentet kan få en værdi – man kan jo godt starte et godt projekt så småt, at

det i og for sig slet ikke egner sig til at uddrage erfaringer af – vi håber, det er nok til, at det kan lade sig gøre, men er altså tilfredse med, at eksperimenter ikke tages for voldsomt; man skal ikke skræve længere, end at buksesommen kan holde. Vi tror derfor, at frygten for eventuelle misbrug – det er der jo altid indbygget i eksperimenter – er til at leve med til gunst for de muligheder, der opstår, men det er naturligt, at vi også, som fru Janne Normann var inde på, under udvalgsarbejdet vil interessere os meget for, hvordan det er tænkt udformet i praksis. Det bliver ikke nemt for kulturministeren, når hun oven i købet skal forhandle om det til forskellig side, bl.a. med radiorådet, at disponere beløbene, for jeg forudser, at der bliver run på dem, men det bliver jo kulturministerens og ikke lovgivningens problem.

Vi kan altså tilsige en velvillig behandling af lovforslaget.

Wilhelm (VS):

Vi finder, dette lovforslag er vigtigt, og jeg har bestræbt mig for at berøre bare hovedproblemerne i det inden for taletiden. Det mener jeg ikke kan lade sig gøre, så jeg skal tillade mig uanfægtet at fortsætte i anden runde, hvor jeg må slippe i første.

Det gode ved dette lovforslag er ret hurtigt overset. Det er godt, at der nu igen iværksættes forsøg med disse medier uden for Danmarks Radio. Det er godt, at der i modsætning til sidste forsøgsperiode åbnes mulighed for både æterbårne og kabelfremførte forsøg, og at radio er taget med, og det vil være godt, hvis hvem som helst med mod på opgaven kan komme til at lave lokal radio og TV, så der virkelig kan indhøstes nogle inspirerende erfaringer.

Men det dårlige, det betænkelige eller det uigennemtænkte, hvordan vi nu skal opfatte det, må desværre optage noget mere plads. Det er dårligt, at beløbsrammen er så lille. For 1 mill. kr. i årligt statstilskud får man ikke meget udstyr og dermed heller ikke meget forsøg.

Desuden hedder det i bilaget, at den statslige støtte forudsætter en støtte af tilsvarende størrelse fra kommunal side, og så kan man for alvor blive bekymret, når man sammenholder dette med de kommunale myndigheders generelle holdning til kulturbudgetter,